

[Birgith Mogensen]

Økonomien i D.O.N.G. er på nuværende tidspunkt absolut ikke noget at råbe hurra for, men med forliget i april med socialdemokratiet blev der skabt et økonomisk grundlag, som vi mener vil give en forsvarlig gennemførelse af hele projektet. Der er jo ikke noget nemmere end at være bagklog og ikke noget sværere end at se ind i fremtiden. Den usikkerhed, det giver, må både vi og D.O.N.G. leve med; dermed ikke sagt, at der er åbnet for de økonomiske sluser – overhovedet ikke. Det ser jo også ud til, at der i dag er meget mere hold på den økonomiske styring end tidligere.

Vi skal også i den nære fremtid have en drøftelse af lånoptagelserne til D.O.N.G., hvorfra man lægger op til en større indenlandsk lånoptagelse, fordi de fleste lån tages hjem i dollars og det kan give betydelige kurstab – vi ved jo ikke, hvordan det ser ud, når lånene skal tilbagebetales i løbet af 1990erne.

CD ønsker som sagt en professionel ledelse af D.O.N.G., og det må også indebære en professionel økonomisk tilrettelæggelse. Vi skal drøfte lånoptagelserne og måske spille på flere strenge, så en ensidig finansieringsform undgås. Jeg ved, at pensionskasserne er inde i billedet. Måske kan D.O.N.G. gå på obligationsmarkedet, hvis folketinget giver lov, måske kan man bruge en form for realrentelån; der er kort sagt flere muligheder, som vi skal i gang med at drøfte.

Fremtiden for D.O.N.G. ser bestemt lysere ud nu. Der er ved at være styring på økonomien og budgetterne, og salgsarbejdet fremmes mere. Fjernvarmeselskaberne er mange steder gået over til naturgas i stedet for olieopvarmning, og elværkerne har forpligtet sig til at aftage en vis mængde af naturgassen under, hvad man vist kan kalde for frivillig tvang; men de har taget det som en samfundsopgave.

CD er tilhænger af den størst mulige frihed, og vi håber fortsat, at naturgasprojektets problemer løses uden tvangsordninger. Vi håber ikke, at virksomheder og private skal tvinges til at tilslutte sig naturgasnettet, hvis salgsarbejdet ikke lykkes. Vi tror heller ikke, det er regeringens mening.

Vi siger ministeren tak for redegørelsen.

Tinning (VS):

Hvis vi kunne samle et bredt flertal om at gøre dette ordentligt, kunne vi blive fri for flere nedskæringer i dagpengene og blive fri for at føre flere tusind mennesker over i et i forvejen smadret bistandssystem.

På den baggrund vil jeg erklære mig helt enig med fru Lone Dybkjær, når hun siger, der er brug for professionalismisme i denne sammenhæng. Hvis vi f.eks. ser på den aftale, der er indgået med elværkerne, siden vi sidst havde en diskussion om sagen, kan man se, at elværkerne på det sidste trin i prisaftalen skal betale til D.O.N.G., ikke hvad D.O.N.G. betaler til DUC for gassen, men hvad D.O.N.G. må betale til DUC minus 24,14 pct. Sagt på en anden måde: D.O.N.G. må ud at hente noget gas og betale for det selvfølgelig, men sælger det videre med tab. Det er klart, at det ikke kan blive ved med at gå sådan.

Det kunne være en anledning til, at jeg i flere minutter gennemgik vores fortrinlige evne til at forudsige udviklingen også på dette område, give anledning til, at jeg fortalte om, hvordan VS for mange år siden også her viste, hvad der var galt, men det skal jeg gøre meget kort. Der er ikke nogen, der har specielt megen gavn af, at vi endnu en gang fortæller, hvor begavede vi også var dengang.

Det, der er problemet, er som bekendt, at købsprisen er alt, alt for høj. Det siger hr. Lennart Larson også nu; så kan det jo være, det hjælper lidt. Problemet er, at der er lagt en startprofil for dette projekt, som simpelt hen er fuldstændig vanvittig, når det drejer sig om at opbygge projektet fornuftigt. Problemet er, at der er denne take or pay-klausul eller, om man vil, den klausul, som betyder, at uanset om D.O.N.G. kan finde ud af at få afsat gassen, få den videresolgt, er man nødt til at betale for den under alle omstændigheder. Det er selvfølgelig det der fører til, at man fremfor bære at betale prisen og lade gassen ligge foretrækker at videresælge den med tab.

Derfor er der egentlig også kun én helt indlysende løsning på dette: genforhandling. Det er klart, at kontrakten burde genforhandles, og det er klart, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som peger på præcis det samme, har ret. Men vi kender desværre den siddende energiministers holdning hertil, nemlig at man ikke helt kan afvise, at der